

en del af den evaluering, vi nu kan se frem til. Et af de delprojekter, som måske kan vise en vej frem, er projektet om udfordringer for den enkelte elev, et projekt, jeg kan forestille mig videreføres i de kommende forsøg om helhedsskolen.

Vi skal efter SF's opfattelse have udviklet et bredere indlæringsbegreb, hvor vi får slået fast, at børn lærer hele tiden, også når de leger. Det er faktisk meget svært at forhindre børn i at lære noget. Vi voksne har bare ikke altid styr på, hvad de lærer. Hvis vi kunne få skolen udviklet via forsøg med helhedsskolen, så børnene får tilfredsstillende og ikke ødelagt deres nysgerrighed, så børn får en oplevelse af, at det er vigtige ting, de beskæftiger sig med, så kan vi jo risikere, at de synes, det er enormt sjovt at gå i skole – også de børn, der ellers ville gøre større indtryk på folkeskolen, end folkeskolen gør på dem, de børn, forespørgslen handler om.

Selvfølgelig kan folkeskolen ikke rumme alle børn. Der er børn, som på grund af alvorlige sociale og andre problemer i deres liv ikke kan klare en skolegang i normalklassen. Disse børn skal vi sikre får en optimal skolegang i den periode, hvor de er væk fra den almindelige folkeskole.

Som ministeren nævnte, lavede vi sidste år om på reglerne for disse børn. Jeg håber inderligt, at den evaluering – eller var det et forskningsprojekt, ministeren satte i gang? – vil vise, at indsatsen for disse børn er blevet optimal.

Og så vil jeg godt slutte med at citere fra min gamle tale fra den 11. januar 1996, som jeg faktisk synes var ganske fremragende:

»Det er vigtigt at understrege, at så mange børn som muligt ikke fastholdes i folkeskolen af ideologiske årsager, men fordi vi ved, at jo færre der udgrænses af fællesskabet, jo senere man i uddannelsessystemet laver niveaudeling, jo mindre talent går der til spilde, og det er det, der er målet, at alle børn i dette land får mulighed for at udvikle deres evner og anlæg bedst muligt.«

I den sammenhæng er det nok værd at understrege, at myten om, at elever med mange talenter og evner sættes tilbage i udvikling, hvis børn med vanskeligheder integreres i normalklasserne, ikke umiddelbart lader sig bevise. Tværtimod peger alt på, at de sociale kompetencer, der bliver nødvendige i fremtidens samfund, udvikles i mødet med mange forskellige mennesker.

Til slut: SF kan ikke støtte det forslag til vedtagelse, Frank Dahlgaard er kommet med.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Anne Baastrup talte om de gamle egyptere og om, at allerede dengang var der livlige børn osv.

Vil fru Anne Baastrup bestride, at der er sket noget siden de gamle egyptere? Det var jo dengang, hvor der var en særdeles håndfast opdragelse. Vil fru Anne Baastrup bestride, at der i de senere årtier er kommet nye børnetyper? Det er jo det, lærerne siger, og det er jo det, pædagogerne siger: at der er voksende problemer med stærkt adfærdsvanskelige børn, ofte på grund af ulykkelige og voldsomme begivenheder i deres bagland, i deres familie, og det er en ny situation, som er helt anderledes end hos de gamle egyptere.

Og så et andet spørgsmål: Fru Anne Baastrup forholdt sig ikke til, at det er lærerne selv, skolens lærere selv, der anbefaler, at de allerallermest adfærdsvanskelige børn bør fjernes fra klasserne i en periode. Det svarer altså til 2-3 børn på hver skole. Det er børn, hvis navne alle på skolen kender. Har lærerne taget fejl? Aner de ikke, hvad det drejer sig om?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det danske samfund er anderledes end det ægyptiske dengang for flere tusinde år siden, ingen tvivl om det. Men vi forsøger også hele tiden at udvikle de værktøjer, som gør, at vi kan håndtere nye problemer. Ægypterne havde nogle værktøjer, de anvendte. Vi anvender nogle andre værktøjer. Derfor skal vi altid sikre, at folkeskolen er foran i udviklingen af værktøjer, således at de kan håndtere de nye problemer, der måtte opstå.

Og derfor synes jeg, at jeg i det svar her jo også lægger et svar på det andet spørgsmål. Det er klart, at når lærerne ikke har fået de værktøjer, som er nødvendige for at håndtere de meget urolige børn, så er deres svar: Så bliver vi nødt til at smide dem ud af klassen. Men dér er vores svar som politikere: Det er ikke vores mål. Vi skal bare sikre, at de får nogle værktøjer, så de kan håndtere de urolige børn.

Det er bl.a. et af de projekter, som ligger i »Folkeskolen år 2000«, og det er et af de projekter, som jeg håber, vi kan få videreudviklet via udvikling af forskellige forsøg på helheds-